BOLŞEVİK

devrim

SÜRELİ MARKSİST-LENİNİST YAYIN ORGANI (TÜRKİYE)

Bütün ülkelerin işçileri birleşiniz! Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar birleşiniz!

Kürt Sorunun Çözümüne Dair
Savunulması Gereken Gerçek Çözüm:

"Bütün Uluslar İçin Tam Hak Eşitliği; Ulusların Kendi Kaderini Tayin Etme Hakkı; Bütün Ülkelerin İşçilerinin (ve Ezilen Halkların) Birleşmesi".

İbrahim Kaypakkaya, 1972

19

AĞUSTOS 2009 · FİYATI: 2 YTL.

İçindekiler

V.i.S.d.P. & Yazışma Adresi:
K. İnan · 12 Rue de Rome · Boite Postale
No: 287 · 67000 France
Tel. & Fax: 0033 / 388 607404

İnternet adreslerimiz:
E-Mail: mail@bolsevikparti.org
www.bolsevikparti.org

Fiyatı: 2 YTL · 2 EURO

Kürt sorununda gerçek çözüm; Kürt ulusunun kendi kaderini kendisinin belirlemesi, ayrı devlet kurma hakkı!

Kürt sorununun çözümü üzerine son dönemde yoğun çalışmalar ve tartışmalar başladı. AKP hükümeti önderliğinde TC tarihi açısından önemli ilklerden değerlendirilebilecek bir dizi adım ve uygulama başladı.

TC tarihinde Kürtlerin varlığı dahi kabul edilmedi, onlar Kürt olarak değil, Türk olarak değerlendirildi. Kürt olmayıp Türk oldukları, neden konuştukların dillerin farklı olduğu vs.ise farklı biçimlerde "bilimsel" olarak açıklandı. TC'nin kuruluşundan itibaren çok sayıda Kürt isyanları olmasına ve bu isyanların ve direnişlerin her seferinde Kemalist devlet tarafından kanla bastırılmasına rağmen, Kürt ulusal kurtuluş mücadelesi durmadı, engellenemedi. Yakın tarihte ise 1984'den bu yana PKK önderliğinde yürütülen, büyüyen ve uluslararası alanda da kendi varlığını duyuran bir boyuta geldi, Kuzey-Kürdistan'daki ulusal mücadele.

Devletin Kürt ulusuna karşı siyaseti kuruluşundan bu yana, Kürtleri yok sayma, asimile etme, katliamlarla, sürgünlerle ortadan kaldırmaya çalışmasına rağmen, Kürt sorunu çözülememiş, tersine sorun daha da büyümüştür, kendisini dayatmıştır. Bütün bu gelişmeler temelinde TC savunucularının bir kesimi, Kürt sorununun çözümünde düne kadar uygulanan siyasetin çözüm olmadığını görmüş ve sorunun çözümüne dair yeni adımların atılması siyasetini ortaya atmıştır.

Bu siyasetin başını da AKP çekmiştir, çekmektedir. AKP hükümet olduktan sonra Kürt sorununda yavaşta olsa kimi adımlar atmış, bazı reformları gündeme almış, pratiğe geçirmiştir. Örneğin, devletin resmi TV kanalından Kürtçe dilinde tam gün yayın başlatılmıştır.

Üçlü Zirve: ABD-Türkiye-Irak

Son dönemde Kürt sorununu çözme, PKK'nin tasfiyesi amaçlı toplantılar yapıldı, yapılacaktır. Yapılan bu toplantılardan biri Türkiye, Irak ve ABD arasında bakanlar düzeyinde Mahmur kampı üzerine Ankara'da yapılan toplantıdır. Bu toplantıda Mahmur kampının geleceği tartışılırken, PKK'nin tasfiyesi, silahsızlandırılması ve bu konuda atılacak adımlar üzerinde durulduğu bilgisi verildi, Beşir Atalay tarafından.

Heyetler düzeyinde 28 Temmuz'da yapılan toplantıya Türkiye'yi İçişleri Bakanı Beşir Atalay, Irak'ı Ulusal Güvenlik Bakanı Şirvan El Vaili, ABD'yi Irak'taki uluslar arası güçlerin komutanı Steve Hummerez'in temsil ettiği açıklandı. Toplantı sonrası Beşir Atalay ve Şirvan El Valili'nin yaptıkları ortak açıklama ile iki ülkenin PKK'nin tasfiye edilmesinde kararlı olduklarını, Irak topraklarındaki (Güney-Kürdistan) PKK'nin bitirilmesi gerektiği yönünde anlaştıklarını açıkladılar. Irak'ın Ulusal Güvenlikten Sorumlu Devlet Bakanı Şirvan El Vaili,

"Bu toplantıların ve üçlü mekanizmaların esas amacı, PKK terör örgütünün ve bu örgüte mensup unsurların Irak topraklarından ve sınır boyundan temizlenmesi ve yok edilmesidir" dedi.

İçişleri Bakanı Beşir Atalay, *"Türkiye'ye dönük Irak topraklarındaki terör faaliyetlerinin tamamı toplantının konusudur. Üçlü mekanizmanın oluşturulmasının nedeni de bu tehlikenin önlenmesidir"* şeklinde açıklamada bulunarak, ayrıca dedi.

Toplantıda ayrıca PKK'nın varlığı ile kampları ve lojistik destek boyutunun da değerlendirildiği yönlünde açıklamada bulunarak toplantının içeriği ve kapsamı üzerine açıklamada bulundu.

Faşist TC devletinin PKK önderliğindeki ulusal mücadeleye karşı yürüttüğü mücadelelede Kuzey Kürdistan'dan sayısı onbini geçen Kürtler Kuzey Irak'a (Güney Kürdistan) göçetmek zorunda kaldı. Yıllardır Mahmur kampında yaşamlarını sürdürmekteler ve kampta yaşayan halkın üzerinde PKK'nin güçlü bir etkisi sözkonusudur.

Üçlü Zirve ile Mahmur kampı üzerine görüşülmesinin öne çıkan nedeni kampta yaşayan Kürtler üzerinde PKK'nin etkisinin kaldırılmasıdır ve bu nedenle Mahmur kampının geleceğinin yeniden şekillendirilmeye çalışılmasıdır. Üçlü Zirvede yanyana gelenlerin çabaları

kendi emperyalist, baskıcı çıkarlarının daha fazla zarar görmeden, kayıba uğramadan Kürt sorununu çözme çabalarıdır. Aslolan Mahmur kampında yaşayan Kürtlerin sorunlarını çözmek değil, Kürt sorunundan kaynaklı ortaya çıkan sonuçları kendi kapitalist sistemleri bütünlüğü içerisnde çözme gayretleridir.

Kürt ulusu nasıl yaşayacağına kendisi karar vermelidir!

Hükümet tarafından son dönemde yapılan toplantılardan biri 1 Ağustos'ta Polis Akademisinde yapıldı. Kürt Çalıştayı olarak adlandırılan toplantının konusu *"Kürt Meselesinin Çözümü: Türkiye Modeline Doğru"* idi.

TC tarihini biraz inceleyen veya yaşayanlar açısından bu başlıklı bir toplantıyla karşılaşması epeyce ilginç, şaşırtıcı gelecektir. Yok sayılan, yanından geçilmeyen bir sorunun varlığı ve bu sorunun çözümü için bugün çalışmalar yürütülmekte, toplantılar düzenlenmektedir. TC devletinin artık gelinen noktada Kürt sorununu kabul etmekle yetinmeyip çözümler üretmesinin de kaçınılmaz olduğu sorunu ile karşı karşıya gelmesidir. AKP hükümeti Kürt sorunda da şimdiye kadar varolan devletin resmi siyasetinin sorgulanması ve bazı adımların atılması gerektiğini gündeme getirmiştir ve bazı adımları da atmıştır. Örneğin, Kürtçe TV yayını gibi.

Kürt açılımı noktasında AKP hükümeti önderliğinde atılan veya atılması düşünülen adımlar devletin bir bölüm savunucusu tarafından ise şiddetle eleştirilmektedir. Hükümet tarafından gündeme getirilin Kürt sorununa dair tartışmalar ve "çözüm" önerileri öncelikle MHP ve CHP tarafından şiddetle reddedilmekte, karşı çıkılmakta.

Öyle ya, Türkiye "bölünür"!

MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli;

"Son günlerde siyasi iktidar, söylemeye dilim varmıyor ama, kullandıkları için ifade etmek mecburiyetindeyim, bir Kürt açılımından bahsediyor. (...)

Cumhurbaşkanının, Başbakanın, ana muhalefetin ve İmralı canisinin böyle bir eksende buluşması büyük bir talihsizliktir. İmralı canisi, 15 Ağustos'ta bir yol haritası açıklayacakmış, 15 Ağustos 1984 Eruh ve Şemdinli saldırısıyla, PKK'nın eylem başlattığı yıldır. Aradan 25 yıl geçmiştir, eylem tarihinin 25. yıl dönümü kutlanırken bir yol haritası bahanesiyle Türkiye'yi arkasına takmış götürüyorlar. Nereye götürüyorsunuz Sayın Cumhurbaşkanı, Sayın Başbakan, Sayın Genelkurmay Başkanı... Sayın Başbakan her şeyi duyuyorsun, nerede ne konuşsak hemen cevabı yetiştiriyorsun. Şimdi buradan sesleniyorum. Kürt açılımı sözünden vazgeç. Cesaretin varsa bölücü terörün kökünü kazı."

TC'nin tarihi boyunca savunduğu ve buna uygun uygulamaların yapıldığı Kürt sorunundaki "resmi" tavrı. Faşist, ırkçı Bahçeli Kürt sorunundaki bu resmi tarihin devamından yana.

Polis Akademisi Anıttepe Yerleşkesi'nde yapılan "Kürt Meselesinin Çözümü: Türkiye Modeline Doğru" konulu "Kürt Çalıştayı"na çağrılanlar dışında İçişleri Bakanı Beşir Atalay ve Polis Akademisi Başkanı Zühtü Arslan katıldı.

Kürt Çalıştayına çağrılan gazeteciler ve akademisyenler şunlar: Deniz Ülke Arıboğan, Hasan Cemal, Oral Çalışlar, Cengiz Çandar, Fehmi Koru, İbrahim Kalın, Mustafa Karaalioğlu, Ruşen Çakır, Mithat Sancar, Muharrem Sarıkaya, Okan Müderrisoğlu, Nasuhi Güngör, Ali Bayramoğlu, Mümtaz'er Türköne, İhsan Dağı Kürt Çalıştayı ardından yazılı bir açıklama yapan Polis Akademizi Başkanı Zühtü Arslan, çalıştaya farklı görüşleri savunan gazeteci ve yazarların katılmasıyla toplantının oldukça yapıcı geçtiği ve toplantıda "verimli bir beyin fırtınası" yaşandığı, toplantının oldukça verimli geçtiği açıklamasında bulundu. Toplantıda demokratikleşme paketinde yer alması gereken kısa, orta ve uzun vadeli tedbirler üzerine konuşulduğunu belirten Arslan; *"Türkiye'de temel sorunların demokratikleşme yoluyla çözüleceği ifade edilmiştir. Konunun farklı boyutlarına ve hassasiyetine dikkat çekilmiş, siyasi kararlılığın ve toplumsal mutabakın önemli olduğu dile getirilmiştir"* açıklaması yapmakta. Toplantıya katılan İhsan Dağı ise şu açıklamada bulunmakta:

"Sürecin çok başındayız. Ortada çok net bir tablo yok henüz. Bir siyasi irede var. Kürt sorunun adını koyamayan bir Türkiye'den, Kürt çözümünü konuşan bir Türkiye'ye geldik. Bu çok önemli bir aşama. Bu çözümün peşinde gidecek bir siyasi irade var. Toplum da sorunun çözümünü istiyor. Bu talepin karşılık görmesi gerekiyor. Bütün siyasi partilerin bu sürece katkı sunması gerekiyor. Çözüm yolunda bence iyi bir başlangıç."

Yapılan bu Kürt Çalıştayından da ortaya çıkan, AKP hükümetinin önderliğinde Kürt sorununun çözümünde adımlar atılmasının zorunlu olduğu, Kürt sorununa karşı şimdiye kadar olan yaklaşımla sorunun çözülemeyeceğinin ortaya çıktığı ve bunun başta AKP ve hükümeti olmak üzere bazı burjuva siyasetçileri, savunucuları tarafından görülmüş olmasıdır, ama diğer yandan ciddi karşı duruşlar var.

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'de Kürt açılımına ilişkin olarak *"Güzel şeyler olacak"* açıklamasında bulunarak sorunun çözülmesinin gerektiğine ve çözülmesi yönünde adımlar atılacağını belirten görüşler dile getirdi. Kürt sorununu çözümünde basına yansıdığı kadarıyla hükümetin atmak istediği adımlar şunlar:

• İlçe, köy ve mezraların isimlerinin talep olması halinde Kürtçe veya diğer eski isimlerle değiştirilmesi.

• Üniversitelerde Kürt Dili ve Edebiyatı bölümleri kurulması.

• Kürtçe yayın ve özel TV'lerin önünün açılması.

• Doğu ve Güneydoğu bölgelerinde devlet dairelerinde Kürtçe bilen personel istihdam edilmesi.

Atılmak istenen bu adımlar Kürt sorunundaki devlet anlayışından uzaklaşma anlamına gelmektedir. Bu adımlar Kürt ulusal sorununu gerçek anlamda çözmemesine rağmen, dünle kıyaslandığında gündeme getirilen bazı reformlardır.

Kürt sorununda devletin resmi siyastinde buzların kırılması anlamında önemlidir.

Kürt açılımını tartışan hükümetin dokunulmaz saydığı kırmızı çizgileri de sıralanmakta. Bu kırmızı çizgiler;

• Anadilde eğitim

- Anayasa'da etnik kökene vurgu yapılması
- Öcalan'ın serbest bırakılması
- Her türlü özerklik talebi
- Terör örgütü üyelerine yönelik operasyonların durdurulması.

Dokunulmaz olarak görülen "kırmızı çizgilere" de "dokunulması" gerekir. "Kırmızı çizgi" olarak gösterilen bu noktalarda da "kırmızı çizgi" dışına çıkmak demokrasinin gereği, demokrat olmanın görevidir.

Ezilen uluslar üzerine (Kürt ulusu üzerine de) "kırmızı çizgiler" çekmek kimsenin hakkı değildir. Hiç kimsenin Kürt ulusunun nasıl veya kimle yaşayacağına karar verme hakkı yoktur. Kürt ulusu nasıl yaşayacağına, kendi kaderini nasıl belirleyeceğine kendi özgür idaresi ile karar vermelidir. Kürt ulusu, ayrı devlet kurma hakkı da dahil olmak üzere, kendi kaderini kendisi tayin etmelidir.

'Kürt Sorununda Birlik ve Çözüme Doğru' çalıştayı

Diğer taraftan Kürt sorununun çözüme dair başka bir çalıştayda 27 Temmuz'da Diyarbakır'da yapıldı. Çoğunluğu DEP'ten olmak üzere farklı kesimlerden 90 kişinin katıldığı çalıştayın sonuç bildirisi DEP Milletvekili Hatip Dicle tarafından okundu;

"Çalıştay, devletin bugüne kadar uygulaya geldiği asimilasyon politikalarını kınayarak derhal son bulması gerektiğini ifade etmiştir. Başta siyasi partiler yasası ve bunu ilgilendiren diğer mevzuatta yapılacak değişiklikler ile demokratik ve barışçıl siyasetin önü açılabilir. Kültürel haklar Anayasa'da güvence altına alınmalı ve Anayasa'daki ayrımcılığa dair tüm düzenlemeler derhal kaldırılmalıdır. Çözüme temel teşkil edecek her türlü çabayı önemseyen çalıştay, bu bağlamda Öcalan'ın üzerinde çalıştığı yol haritasının çözüme kapı aralayabileceğini ve hükümet tarafından dikkate alınması gerektiğini vurgular." (Bildirgeden.)

'Kürt Sorununda Birlik ve Çözüme Doğru' çalıştayında dile getirilen görüşler öz itibarı ile demokratik reformist görüşlerdir. Kürt sorununda gerçek çözüm önerilerinden uzak, sistem içinde sorunu çözmeye çalışan önerilerdir.

Oysa yapılması gerekli olan, diğer toplumsal sorunlarda olduğu gibi Kürt sorununda da demokratik haklar savunulurken ve mücadelesi verilirken, sorunun/sorunların gerçek çözüm yollarının da gösterilmesi, savunulması gerekir.

Kürt sorununda demokratik taleplerin savunusu ile birlikte Kürt ulusunun kendi kaderini kendisinin belirlemesi hakkı açıkça savunulmalıdır.

Biz Bolşeviklerin ulusal sorundaki temel şiarımız, İbrahim Kaypakkaya yoldaşın 1972'de savunduğu şiardır:

"Bütün uluslar için tam hak eşitliği; ulusların kendi kaderini tayin etme hakkı; bütün ülkelerin işçilerinin (ve ezilen halkların) birleşmesi".

Ağustos başı 2009

Sivas-Madımak katliamı sorumluları hesap verecek!

Aradan yıllar geçti. Sivas katliamının sorumluları, destekleyicileri hala hesap vermedi. Yıl 1993, aylardan Temmuz. Ağırlığını alevi kökenli emekçilerin, aydınların demokratların oluşturduğu değişik milliyetlerden insanların katıldığı Pir Sultan anma etkinlikleri düzenleniyordu Sivas'ta. Etkinliklere yoğun bir katılım, kitlelerde heyecan vardı. KK/T nin dört bir yanından ve çeşitli ülkelerden yurtdışından KK/T'li insanlar katıldı etkinliğe. Pir Sultan etkinliğinde bir dizi toplantı, kültürel ve sanatsal etkinlik sürüyordu. Etkinliğe katılanlar heyecanla ve istekli biçimde izliyordu.

Bir tarafta bunlar yaşanırken, diğer tarafta etkinliği karalamaya, engellemeye çalışan kesimler vardı. Bunların bahaneleri, insanları etkinliğe karşı kışkırtarak saldırtmak gerekçeleri hazırdı. 'Müslüman mahallesinde salyangoz satanlar' vardı, 'dine, Allaha karşı' olanlar vardı. Dine, kitaba, Müslümanlığa, peygambere, Allaha küfrediliyor demagoji ve yalanlarla insanlar örgütleniyordu ve etkinliğe saldırı planı gerçekleşmesi anı bekleniyordu.

Etkinliğe bu saldırı hazırlıkları ve çalışmaları gözle görülüyordu ve bir saldırının olma ihtimali açıkça ortada idi. Peki ya devletin resmi sivil ve askeri güçleri ne tedbirler alıyordu?

Hiç... Sadece seyretmek.

Bu gidişata ve gelişmelere uygun olarak 2 Temmuz günü geldi. Etkinliklerin yoğun olarak yapıldığı alanlardan biri olan Madımak Oteline doğru şehrin çeşitli yerlerinden önceden örgütlendiği belli olan insanlar saldırılarına başladılar. Ve Madımak Otelin önüne sloganlar atarak saldırgan ve kudurmuşça toplandılar. Ağızlarından yakalım, yıkalım sloganlarını eksik etmiyorlardı. 'Laiklik yıkılacak, şeriat gelecek!. Laiklik Sivas'ta kuruldu, Sivas'ta yıkılacak!, din, peygamber düşmanlarına ölüm, şeytan Aziz Nesin'e ölüm..'.

Ve beklenen ona acı ve nefretle kınanması gereken ana doğru yaklaşılıyordu. Madımak'takiler yakılacaktı, geriye külleri kalacaktı. Alanda bulunan az sayıdaki polis ve askeri güçler bir şey yapmıyordu veya yapıyor gözüküyordu. Madımak'a saldıracakların önünde sürekli geri çekildi. Ve o lanetle anılacak ve asla unutulmayacak an geldi:

Madımak ateşe verildi, taşlandı.

İçerdekilerin dışarı çıkmasına izin verilmedi, yanacaksınız dendi.

Aziz Nesin'le birlikte çok zor koşullarda az sayıda insan kurtulabildi.

Ve anma etkinliğine katılan 33 sosyalist, devrimci, aydın, demokrat ve çoğu Alevi olan insan hunharca diri diri yakıldı. (ayrıca iki otel çalışanı katledilirken, iki kişide saldırganlardan öldü). Acılara yenileri eklendi.

Daha yakın geçmişte yaşanmış ve hala belleklerde yaşanan Maraş katliamı, Çorum katliamı ve diğerlerine yeni bir kara sayfa eklendi: Madımak katliamı.

Unutulmayacak, hesap sorulacak elbet bir gün!

Devlet de sorumludur!

Açık gerçek, devlet tüm sivil ve askeri kurumları ile katliamı seyretti, katliama izin verdi ve de katliamın sorumlularından biri oldu.

Fazla söze gerek yok: TC tarihini biraz bakanlar bilir: çoğu zaman işçi sınıfı ve emekçilerin en demokratik hakları ve taleplerini dile getirmeleri eylemleri, toplantıları farklı yöntemlere başvurularak engellenmiştir, şiddet yöntemleri kullanılarak dağıtılmıştır. Eylemciler yaralanmış, tutuklanmıştır, acılar çekmiştir.

Son yılların 1 Mayıs eylemleri bu örnekleme için yeter. Devlet tüm güçleri ile 1 Mayıs kutlamalarına katılan işçilere, emekçilere insanları kör edercesine gazlı, sopalı, coplu, silahlı, köpekli, tazyikli su, tank ve tüfeği.... İle saldırıyor. Eyleme katılan onbinler acımasızca dağıtılıyor, en demokratik hakkı olan 1 Mayıs kutlama eylemlerine engel olunuyor.

Yani devlet 'güçlü' ve gücünü gösteriyor.

Cumhurbaşkanı, Başbakan, bakanlar, valiler, emniyet müdürleri, parti temsilcileri açıklamalar yapıyor. Ne pahasına olursa olsun gösteriye izin verilmeyecek ve saldırı emri veriliyor.

Peki ya Madımak katliamında bunlar nerdeydi?

Saldırının olacağına ilişkin devletin çeşitli yetkililerine, milletvekillerine, bakanlarına vs. telefonlar ediliyor ve yardım bekleniyor, 'bizi yakacaklar' deniliyor. Başbakan yardımcısı sosyal-demokrat Erdal İnönü aranıyor. Ama bütün yardım çığlıkları ve talepleri karşılıksız kalıyor. Tüm kurum ve yetkililer katliamı seyrediyor. Seyrederek katliama ortak oldular, destek verdiler. Sadece seyrederek değil, katliama üzerine yaptıkları açıklamalar ile de 'yakanların' tarafında oldukları açıkça ortaya çıktı. İşte bazı örnekler:

Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel; *"Halkla güvenlik güçlerini karşı karşıya getirmeyiniz"*

Başbakan Tansu Çiller; *"Çok şükür, otel dışındaki halkımız bir zarar görmemiştir"*

İçişleri Bakanı Mehmet Gazioğlu; *"Aziz Nesin'in halkın inançlarına karşı bilinen tahrikleriyle halk galeyana gelerek tepki göstermiştir"*

Mesut Yılmaz: *"Bu kadar ölü futbol maçında bile oluyor"*.

Temel Karamollaoğlu: *"Kazanız mübarek oldu"*.

DYP/SHP hükümeti katliamı seyretti...

Şevket Yılmaz yakan katillerin avukatlığına soyundu.

Madımak'ta bir yanda 'yakanlar' vardı, diğer yanda 'yakılacaklar, yakılanlar' vardı.

Devlet, devletin tüm resmi, sivil, askeri, polis güçleri 'yakanlar'dan yanaydı. Bunun içindir ki vahşeti seyrettiler, yakılanların feryatlarını, acılarını duymadılar, duymak istemediler.

Unutmak, unutturmak isteyecekler, hesap vermek istemeyecekler.

Ama hesabı mutlaka sorulacak!

'Yakılanlar'ın acısı ezilenlerin hep yüreğinde yaşayacak ve 'yakanlara' karşı direnmenin, mücadele etmenin, örgütlenmenin anısı haline gelecektir.

Madımak katliamını unutmayacağız, unutturmayacağız!

Hesabı sorulacak, 'yakanlar' hesap verecek!

Haziran 2009

Komünist önder İbrahim Kaypakkaya mücadelemizde yaşıyor, yaşayacak!

Faşist devlet tarafından işkencede katledilişinin 36. yılı.

İbrahim Kaypakkaya katledildiğinde henüz 25 yaşında gencecik bir insandı. İbrahim yoldaş bu 25 yıla çok şey sığdırdı. İbrahim'in öne çıkan en önemli olumlu yanlarında biri, O'nun sınıflara bölünmüş toplumda işçi sınıfı ve emekçilerden yana yerini belirlemesi ve gerçek çözümün demokratik devrimde, sosyalizmde, komünizmde olmasını görmesi ve bunun için örgütlü bir çalışma içine girmiş olmasıdır.

Bu anlayışın sonucu olarak tüm reformist, legalist örgüt ve düşüncelere karşı tavır alarak TKP/ML'in kurulmasına önderlik etmiştir.

İşçi sınıfı ve emekçi yığınların gerçek kurtuluşunun faşist devletin devrimle yıkılması, yerine demokratik halk iktidarının kurulması sonucu olacağını savunmuştur. Tüm reformist ve legalist savunulara karşı, illegal parti örgütlenmesinin ve devrim mücadelesinin önemini belirtmiştir.

İbrahim Kaypakkaya kısa süren yaşamına çok şey sığdırdı. O'nun savunduğu görüşlerden ve pratiğinden öğrenilmesi gereken çok şey vardır. İbrahim'in savunduğu ve ortaya koyduğu görüşlerin temeli doğru, işçi sınıfı ve emekçilere yol gösteren marksist-leninist düşüncelerdir. Yanlışları da vardır, ama İbrahim'in görüşlerindeki "öz" doğrudur. İbrahim'in savunduğu doğruları savunmak ve bu temelde mücadele yürütmek her zaman görevdir.

Bugün öne çıkarılması ve savunulması gereken bazı görüşler;

— Komünistler baştan itibaren işçi sınıfı içinde örgütlenmeli, fabrikalarda işyeri-parti komiteleri oluşturmalı.

— Devrimin ve sosyalizmin artık bir çözüm olmadığı yaygın savunusuna karşı aktif mücadele yürütmek, bugün de kapitalist emperyalist barbarlığa karşı gerçek alternatifin sosyalizm olduğunun propagandasının yapılması.

— Kapitalist emperyalist sömürü sistemine karşı gerçek alternatif, sömürünün olmadığı sosyalist, komünist dünya sistemidir.

— İşçi sınıfının kurtuluşu sosyalist düşünceler temelinde kendi örgütlü gücündedir. Bi-

limsel sosyalist düşünceler temelinde sendikalarda örgütlenmeli, sendikaları ve sendika yönetimini burjuva reformist anlayışlara terk etmemeli.

— .....

Biz Bolşevikler olarak İbrahim Kaypakkaya'ı savunmaktan, O'nun savunduğu görüşlerdeki doğrularına sahip çıkmak ve bu doğru görüşleri geliştirmek, yanlışlarını eleştirmek olarak anlıyoruz.

Bu anlayış ve yaklaşım temelinde İbrahim Kaypakkaya çeşitli milliyetlerden işçi sınıfı ve emekçilerin mücadelesinde anılacaktır, yaşatılacaktır.

İbrahim Kaypakkaya'yı anmak; devrim ve sosyalizm mücadelesi için örgütlenmek, mücadele etmek demektir!

Yaşasın devrim, sosyalizm, komünizm mücadelesi!

Mayıs 2009

Bu sendikacı(lar) mı işçi haklarını savunacak?

Ergenekon 11. dalgasına bir isim takıldı. Bu isim önceki dalgalara takılanlardan farklıydı. Farklıydı, çünkü diğerlerinden farklı olarak bu bir sendikacıydı, sendika başkanı olarak işçilerin hakkını savunma iddiasında idi.

Adı Mustafa Özbek. Türk Metal İş Sendikası başkanı. 34 yıllık değişmez sendika başkanı. 34 yıllık bir sendika başkanı, işçiler için çok iyi işler yapmış olmalı ki, 34 yıl sendika başkanlığı görevine layık görülmüş, 34 yıl boyunca sendika başkanı olarak görev yapmıştır. Düşünülebilir ki, Mustafa Özbek, sanayinin önemli iş kollarından biri olan metal iş kolunda faaliyet yürüten sendikalardan biri olan Türk Metal İş Sendikasının 34 yıl değişmez başkanı olarak, metal işçilerinin sendikal, demokratik, ekonomik mücadelesine önderlik yapmış, haklarını savunmuştur. İşçi sendikası olduğunu söyleyen bir sendikadan ve sendika başkanından, temsilcisinden beklenmesi gereken budur. Ama hayır, bu beklentiler boşuna.

Sendika ağalarının, bürokratlarının esas derdinin işçi sınıfını savunmak olmadığı, tersine kendi bireysel çıkarlarını savunma temelinde işçileri ve sendikaları düzene bağlama, düzene karşı bir tehlike oluşturmayacak şekilde, düzen sınırları içine hapsetme olduğu gerçekliğidir.

Tüm dertleri düzeni koruma, düzene yamanma ve kendi bireysel ekonomik, siyasi ve sendikal kariyerleridir. Ergenekon 11. dalgası ile gündeme gelen, hakim sınıfların kendi aralarındaki dalaşta ortaya çıkan kişilerden biri de Türk Metal İş Sendikası başkanı Mustafa Özbek ve mal varlığı oldu. Açıklanan (bir de buna açıklanmayan mal varlığı ihtimalini ekleyin) mal varlığı dudak ısırtacak düzeyde. Bir işçi sendikasının başkanı bu mal varlığını nasıl elde edebilir diye düşünmemek elde değil. Aileden miras falanda kalmış değil.

Ya nasıl elde edildi bu varlıklar?

Mustafa Özbek, 1940'da Kırıkkale'de doğar. Askerliğini yaptıktan sonra Kırıkkale'de MKEK fabrikasında imalat tornacısı olarak işe başlar. Sonra 1971'de Kırıkkale Metal İş Sendikasının ikinci başkanlığa, 1975'de ise Türk Metal İş Sendikasının genel başkanlığına seçilir. Ve devamında 34 yıllık değişmez sendika başkanlığı. Mustafa Özbek bu 34 yıllık sendika başkanlığı döneminde Türk Metal İş Sendikasında örgütlü işçiler için kalıcı, elle tutulu ne yaptı diye sorulduğunda, cevabı 'hiçbir şey'. Ama kendisi için, kapitalist patronlar için, sömürü düzeni için, yol arkadaşları için çok şey yaptı:

İşçilerin demokratik, ekonomik, sendikal haklarını savunmadı, tersine işçileri ve mücadeleyi kapitalistlere, ve devlete sattı. İşçilerin mücadelesi önüne setler ördürdü. Devletin, sistemin iyi bir savunucusu ve destekleyicisi olarak, başkanı olduğu sendikayı ve sendikada örgütlü işçileri her yönüyle düzene bağladı. Hakim olan Türk ırkçılığını, milliyetçiliğini işçilere aşıladı, diğer milliyetlerden işçilere düşmanlık körükleri, vs. vb.

Mustafa Özbek bir sendika başkanı olarak bunlarla yetinmedi. Ekonomik olarak ta kendisi ve çevresi için işçileri ve sendikayı kullandı. Dudak ısırtacak mal varlığı elde etti.

Mustafa Özbek'in basına yansıyan mal varlığı (bilinen):

— Kırıkkale-Samsun yolunda gaz dolum tesisleri.
— Ankara Çankaya'da 3 apartman.
— Kuşadası'nda villa.
— Ankara'da 12 dönümlük arazi üzerinde villa.
— Ankara Çubuk yolunda Metal Kooperatifi'nden dubleks villa.
— Ankara Keçiören'de 2 daire.
— Ankara Bilkent'te villa.
— Ankara ODTÜ Kooperatifi'nde hisse.
— Ankara Gazi Üniversitesi Kooperatifi'nde dubleks villa.
— Bursa'da ultra lüks bir daire.
— Kırıkkale'de 5 katlı, 10 daireli apartman.
— Kırıkkale'de 40 dönüm arazi.
— İzmir'de kooperatif hissesi.
— Ankara OSTİM'de tüp gaz dolum tesisi.
— Kendine ait bir cip, eşi ve çocuklarına ait 4 otomobil.
— Ankara Beysukent'te 3 villa.
— Ankara Çayyolu'nda kooperatif hissesi.
— Çubuk'ta havuzlu çiftlik.

Kuzey-Kıbrıs'ta:

— Kıbrıs-Girne Çatalköy'de 15 dönüm arazide 2 villa.
— Kıbrıs-Girne Karaoğlu mahallesinde daire.
— Kıbrıs Ozanköy'de 15 dönüm arazi.
— Yukarı Girne'de 1 daire.
— Küçükkaymaklı'da 1 daire.
— Kızılbaş Organize Sanayi'de tekstil fabrikası.
— Kıbrıs'ta 15 lüks daire.

Ve kim bilir daha neler bu malvarlığına eklenebilir? Bunlar Mustafa Özbek'in mal varlığı? Peki ya diğer Türk Metal İş Sendikası yöneticilerinin ve Türk Metal İş Sendikasının mal varlığı ne kadar? Kim bilir???? Sözümüz önce Türk Metal İs Sendikasında örgütlü işçiler olmak üzere tüm işçilere: Bu sendikalar mı (Türk Metal İş Sendikası gibi) işçilerin sesi, kulağı, temsilcisi, sözcüsü olacak? Bu sendikacılar mı (Mustafa Özbek gibi) işçileri temsil edecek, işçilerin demokratik, ekonomik, sendikal haklarını savunacak?

Bu gibi sendikaları ve sendika başkanlarını, bürokratlarını iyi tanıyın!

Sendikaları ve sendika yönetimlerini bu gibi sendikacılara terk etmeyin!

Demokrat, devrimci, sosyalist, komünist işçiler sendika yönetimine!

Mayıs 2009

İntihar etsen de işçi sınıfı, emekçi yığınlar ve ezilen halklar seni lanetle anacaktır, faşist Kenan Evren!

12 Eylül 1980 askeri faşist cuntanın başını çeken generallerin yargılanması tartışması yeniden gündeme geldi. Yargılanmanın yapılabilmesi için Anayasa'nın 15. maddesinde yapılması gerekli değişiklikler üzerine konuşulmaya başlandı. Ve farklı tepkilere neden oldu. Askeri faşist darbenin başını çeken Kenan Evren hemen şu açıklamada bulundu: *"Yargılanırsam, intihar ederim"*.

12 Eylül askeri faşist diktatörlüğünün baş sorumlularından biri olan bu faşist yargılanmayı kendine yediremiyor. Temsil ettiği kapitalist düzen temsilcileri ve savunucuları tarafından darbecilerin yargılanmasının önünde engel teşkil eden Anayasa'nın ilgili maddesinin değiştirilmeye çalışılması veya bunun istenmiş olması Kenan Evren'e daha çok acı vermiş olacak ki, o yargılanmayı kabul etmeyip inithar edeceğini açıklamıştır.

Öyle ya, darbecilerin (kendisi de dahil olmak üzere) yargılanması gibi bir düşünce ve girişimin gündeme gelmesi demek, 12 Eylül askeri faşist darbesinin/ diktatörlüğünün sorgulanması demektir. En azından yargılanmayı savunan burjuva düzen savunucuları kesimi açısından bu darbenin sorgulanması, bazı yanlışların yapıldığının tespiti vb. anlamına gelecektir ve de askeri faşist darbenin başını çeken generallerde dahil olmak üzere, darbenin yargılanması anlamına gelecektir.

Faşist Kenan Evren "yargılanırsam, intihar ederim!" demekte hiçte haksız değil! Faşist darbeyi, kapitalist sistemin çıkarı ve savunusu için yaptılar. Darbecilerin esas derdi 12 Eylül ortamındaki "kaos"u, burjuva kapitalist devletten yana ortadan kaldırmaktı ve bunun için de duruma el koyup burjuva parlamentosunu da feshederek iktidara el koydular. Bu devlet ve savunucuları tarafından 12 askeri faşist generallerinin /darbenin yargılanmasının önünün açılmasının savunulmuş olması, en azından darbecilerin yargılanması, darbecilerin ve darbenin sorgulanması noktasında gereklidir. Demokrasinin (biz burjuva için demokrasi anlıyoruz) olduğu ve savunulduğu bir yerde darbenin ve darbecilerin yargılanması beklenilir bir şeydir. Darbe ve darbecilerden 12 Eylül'ün hesabı sorulmalıdır, burjuva mahkemelerinde de olsa hesap vermelidirler. Burjuva anlamda da olsa demokrasi savunduğunu ve demokrasiden yana olduğunu söyleyenlerin 12 Eylül askeri faşist darbesini/ diktatörlüğünü ve aktörlerini (öncelikle baş aktörleri) yargılanmasını savunmak zorundadırlar. Tabiî ki burjuva mahkemelerinde bile olsa darbenin baş aktörleri böylesi bir yargılanmayı kabul etmeyeceklerdir. Darbe ve darbecilere karşı bir yargılanmanın savunulmuş olması, darbeye ve darbecilere karşı kendi tayfaları tarafından vurulacak en büyük "darbedir".

Darbenin aktörleri kendi tayfaları tarafından ilerde darbeye ve kendilerine karşı bir yargı-

lanmanın gündeme gelebileceğinden hareketle, bu yargılanmanın önünü kesmek için çıkardıkları 12 Eylül askeri faşist Anayasa'ya bir madde (15. madde) eklediler.

Bugün gelinen yerde bu maddenin değiştirilmesi gerektiğini savunanlar ortaya çıktı. Kenan Evren için anayasanın ilgili maddesinde yapılacak değişikliklerle birlikte gündeme gelebilecek bir yargılanmaya tahammülü yoktur ve "yargılanırsam, intihar ederim" diyor.

Haklısın, faşist Kenan Evren! Devletin ve dostların tarafından yargılanmanın gündeme getirilmesi karşısında yargılanmayı bekleme, intihar et! Sen (sizler) 12 Eylül askeri faşist darbeyi keyif olsun diye yapmadınız. Yandaşlarının ve destekçilerinin olan emperyalist devletlerin desteği ile kapitalist devletinizi koruma altına almak için darbe yaptınız. O günlerde işler hiçte iyi gitmiyordu, düzeniniz için, devletiniz için. Hayatın her alanında bir "kaos" vardı dense yeridir. Bu "kaos"a dur demek için darbe yaptınız. 12 Eylül darbesini ve darbecileri gerçek anlamda işçi sınıfı, emekçiler ve ezilen halklar yargılayacaktır!

Faşist Kenan Evren(ler)!

Sizleri gerçek anlamda yargılayacak olanlar işçi sınıfı, emekçiler, köylüler, ezilen halklar olacaktır. Çünkü sizin ve sizin önderlik ettiğiniz darbenin esas hedefi bu milyonlarca yığınlardı. Bu yığınların mücadelesine darbe yapıldı. Geniş yığınların demokratik, ekonomik, ulusal haklar için mücadelesine karşı yapıldı. Devrim ve sosyalizm mücadelesine karşı, Kürt ulusal kurtuluş mücadelesine karşı yapıldı darbe.

Faşist darbenin sonuçları bunun açık göstergesidir.

Yüz binlerce insan hapishanelere dolduruldu, işkencelerden geçirildi, baskıya maruz kaldı, sürgün edildi. İdam cezaları verildi, onlarca devrimci, demokrat idam edildi. Yapılan işkencelerle yüzlerce insan katledildi, sakat bırakıldı. Yüzlercesi ortadan kaybettirildi. Kuzey/Kürdistan'da yüzlerce köy boşaltıldı. Kürt olması nedeni ile binlerce insan tutuklandı, işkencelerden geçirildi. Sendikalar, dernekler kapatıldı, yöneticileri tutuklandı. Tonlarca kitap toplatılıp yakıldı, imha edildi. Gazeteler, dergiler yasaklandı, yöneticileri tutuklandı. Tüm burjuva demokratik haklar yok edildi. Hayatın her alnında yoğun baskı ve terör gündeme geldi. İnsanlar korku içinde yaşamaya başladı, sesini çıkaramaz oldu. Ses çıkaranlar ise baskı altına alındı. Kimi tutuklandı, kimi yok edildi.

Ve daha çok olgu eklenebilir bu sayılanlara...

12 askeri faşist darbenin/diktatörlüğünün sorumluları, destekleyicileri... ve başaktörlerinden biri olan Kenan Evren, sen aslında bunların hesabını vermek zorundasın!

Senden hesabı da darbenizin gerçek hedefi ve mağdurları olan kitleler soracaktır!

Gün gelecek bu hesap senden (sizlerden) mutlaka sorulacaktır!

İşçi sınıfının ve emekçi yığınların bugünkü örgütlülük düzeyi ne yazık ki senden (sizden) hesap soracak, yargılayacak düzeyde değil.

Ama kuşkun(uz) olmasın; gün gelecek senden (sizden) sorulacak gerçek hesap, savunucusu ve temsilcisi olduğun(uz) kapitalist sömürü düzeninizin yıkılması ile olacaktır.

12 Eylül askeri faşist barbarlığın hesabı mutlaka sorulacaktır!

Emekçi yığınlar tarafından lanetle anılacaksınız!

Temmuz 2009

Barbarlığın 'küçük' bir resmidir!

İşte 'küçük' bir resim: Amerikan Forbes dergisinin 2008'de yaptığı araştırmaya göre, Süper zengin krallar listesi:

1. Tayland Kralı Bhumibol Adulyadej: 35 milyar dolar.
2. BAE'den Şeyh Halifa bin Zayed el Nahyan: 23 milyar dolar.
3. Suudi Arabistan Kralı Abdullah bin Abdulaziz: 21 milyar dolar.
4. Brunei Sultanı Hacı Hasansal Bolkiah: 20.5 milyar dolar.
5. Dubai Şeyhi Muhammed bin Raşid el Maktum:18.3 milyar dolar.
6. Liechtenstein Prensi Hans-Adam II: 5 milyar dolar.
7. Katar Şeyhi Hamad bin Halife el Tani: 2 milyar dolar.
8. Fas Kralı 5. Muhammed: 1.5 milyar dolar.
9. Monako Prensi Albert II: 1.4 milyar dolar.
10. Umman Sultanı Kabus bin Said el Said: 1.1 milyar dolar.
11. İngiltere Kraliçesi 2. Elizabeth: 650 milyon dolar.

Diğer tarafta ezilen geniş yığınların resmi:

Açlık, yoksulluk, işsizlik, açlıktan, hastalıktan ölümler......
Karın tokluğuna, hayatta kalabilmek için direnenler....
Emperyalist, gerici savaşlarda katledilenler...

Mayıs 2009

Erkekler ‘pembe’ renge niye düşman?

Hangi taşı kaldırsan altından gücünü sömürü sisteminden ve kültüründen, yaşamından alan erkek egemenliğini yansıtan bir şeyler çıkar.

Son dönemde yazar Elif Şafak’ın Aşk adlı romanı çıktı. Roman pembe renkli kapak olarak çıktı. Roman satışı ile birlikte erkek okuyucuların kitabın kapak renginin pembe olması dolayısı ile almadıklarını, almada tereddütlü davrandıklarını veya kitabı ciltleyerek okudukları basına yansıdı.

Bunun üzerine Elif Şafak, “Pembe kapaktan rahatsız erkek okurlardan gelen yoğun talep üzerine kül rengi bir kapak hazırladık” ve kitabı ilk piyasaya çıkardığında, kitabının renginin pembe olmasından dolayı böylesi bir sorunun gündeme geleceğinin “aklımın ucundan geçmezdi” diyerek, “ Vapurda, otobüste ve metroda erkekler de rahat rahat Aşk’ı okuyabilsinler diye” rengini değiştirdiğini açıklamasında bulundu.

Elif Şafak’ta başta sorun olarak hiç görmediği kitabın kapak rengini değiştirmeye ihtiyaç duyuyor, erkek okuyucular rahat okusun diye.

Oysa Elif Şafak’ın yapması gereken kitabın rengini değiştirmek değil, tersine kitap rengi pembedir diye almayanlara, alıp ta çekinerek okuyanlara veya ciltleyenlere karşı tavır almalıydı, bu anlayışta olanların yanlış yaklaşımlarının eleştirilmesi, yanlışlığının ortaya konması gerekirdi. Toplumu ilerletmek, yanlışlığını bile bile toplumun geri ve yanlış değer yargıları ile uzlaşma içine girmemek, tersine karşı mücadele yürütmektir, doğru olanın savunulmasıdır, hayata geçirilmesidir.

Renk düşmanlığı, renklere biçilen rol, yüklenen anlam erkek egemen toplum anlayışının göstergelerinden biridir. Cinsiyetine, yaşam tarzına, tercihlerine göre insanlar giyim kuşamlarında farlı renkler tercih edebilirler, bu insanların kendi tercihleridir. Nitekim insanlık tarihinde değişik zamanlarda, farklı kültürlerin yaşandığı toplumlarda gerek giyim kuşam da, gerekse de değişik alanlarda renkleri kullanmaları ve renk anlayışları farklı olmuştur.

Bugünkü toplumlarda da bu sözkonusudur.

Toplum erkek egemen anlayış temelinde şekillenmiştir. Erkek egemen anlayışların boyutları değişik ülkelerde, toplumlarda farklılık arz etmesine rağmen, değişik şekillerde ve boyutlarda egemenliğini sürdürmektedir.

İnsanların hangi renk elbise, ayakkabı, kitap, masa, sandalye, araba, kalem vs. kullandığına bakılarak cinsiyetleri veya yaşam tarzları, cinsel tercihleri mi tespit edilecek?

Ayrım renklere göre değil, toplum içindeki sınıfsal bölünüşe göre bulunulan tarafa göre yapılmalıdır. Soruna bu yönden bakanlar için kitabı renginin ne olduğunun hiçbir anlamı olmaz. Bu renk cinsel tercihlerini istedikleri yönde yapanlar tarafından kullanılsa veya kullanıldığı iddia edilse bile.

Temmuz 2009

Çeşitli milliyetlerden işçiler, emekçiler, ezilen halklar, demokratik bir anayasa için mücadele etmelidir!

Son dönemde yeniden Anayasa tartışmaları gündeme geldi. Toplumun farlı kesimleri nasıl bir anayasa üzerine tartışmalar yürütmekte.

Başta işçi sınıfı olmak üzere bu düzen tarafından baskı ve sömürü altında tutulan tüm ezilenlerin, savunması gereken var olan TC Anayasasında yapılacak bazı düzenlemeleri yeterli bulup savunmak değil, tersine Anayasanın kökten değiştirilmesi için mücadele etmektir.

Bu anlayıştan hareketle Anayasa değişikliği konusunda bugün savunulması gerekli olan görüşler şunlardır:

"Kuzey Kürdistan ve Türkiye'de:

— Yeni, demokratik bir anayasa,

— İşçi sınıfına ve tüm emekçi halka tüm, sınırsız bir ÖRGÜTLENME ÖZGÜRLÜĞÜ,

— LOKAVTIN YASAKLANMASI... SINIRSIZ GREV HAKKI,

— Tarımda tüm feodal kalıntıların tasfiyesi, köylüler üzerindeki ağa tefeci baskısına son verilmesi,

— Kadınlar üzerindeki cinsiyetçi baskılara son verilmesi, kadın-erkek eşitliğinin sağlanması,

— Eşit işe eşit ücret,

— İşsizliğe son verilmesi, herkese iş,

— Gecekondu yıkımına son... Herkese konut hakkı!

— İşkenceye son,

— Devrimci tutuklulara özgürlük,

— Yargıçların halk tarafından seçilmesi,

— Sansüre son... basın özgürlüğü,

— Bilim üzerindeki baskılara son... Demokratik eğitim, demokratik üniversite.

— Milli baskıya son!

Kürt ulusuna ayrılma hakkı! Tüm milliyetlere tam hak eşitliği!

Kuzey Kıbrıs'ın işgaline son!

..." (K. Demirkapı. Dünyada ve ülkemizdeki siyasi gelişmeler...

Dönüşüm Yayınları, Mart 1991)

Bu gibi temel demokratik talepler işçi sınıfı ve emekçi yığınlar tarafından savunulmak zorundadır.

Temmuz 2009

Açlık Ordusu Yürüyor

Açlık ordusu yürüyor
yürüyor ekmeğe doymak için
ete doymak için
kitaba doymak için
hürriyete doymak için.

Yürüyor köprüler geçerek kıldan ince kılıçtan keskin
yürüyor demir kapıları yırtıp kale duvarlarını yıkarak
yürüyor ayakları kan içinde.

Açlık ordusu yürüyor
adımları gök gürültüsü
türküleri ateşten
bayrağında umut
umutların umudu bayrağında.

Açlık ordusu yürüyor
şehirleri omuzlarında taşıyıp
daracık sokakları karanlık evleriyle şehirleri
fabrika bacalarını
paydostan sonralarının tükenmez yorgunluğunu taşıyarak.

Açlık ordusu yürüyor
ayı ini köyleri ardınca çekip götürüp
ve topraksızlıktan ölenleri bu koskoca toprakta.

Açlık ordusu yürüyor
yürüyor ekmeksizleri ekmeğe doyurmak için
hürriyetsizleri hürriyete doyurmak için açlık ordusu yürüyor
yürüyor ayakları kan içinde.

Nazım Hikmet

Bu resmin sorumlusu, emperyalist, kapitalist dünya sistemidir!
Kapitalistlerdir, patronlardır, toprak ağalarıdır!

"Bunlar,
Engerekler ve çıyanlardır,
Bunlar,
Aşımıza, ekmeğimize
Göz koyanlardır,
Tanı bunları,
Tanı da büyü"

Ahmet Arif